

alle grønne organisationer og progressivt tænkende mennesker verden over nærmest et modland. Den eneste, vi ikke kan få i tale, er hr. Kolstrup, og det er jeg ked af, fordi vi så tit har haft et godt samarbejde.

Derimod synes jeg, at hr. Sjursens indlæg var et glimrende indlæg. Jeg er faktisk enig i alt det, hr. Sjursen siger. Hans indlæg understreger den kontinuitet, der har været i dansk energipolitik, og som jeg håber vi kan fortsætte.

Jeg er sikker på, at ikke mindst hr. Jann Sjursen kan yde sit bidrag til, at der bliver kontinuitet også i de kommende år. Han betoner med rette de mange fordele, vi ud over det rent miljømæssige har opnået i kraft af vores energipolitik. De bliver mere og mere synlige. Jeg nævnte eksemplet med Nordsøen fra før, som jo var resultatet af en fremsynet energipolitik dengang og den dygtighed, danske virksomheder har, vores evne til at kunne samarbejde med hinanden. Et andet eksempel er udbygning med vedvarende energi, et tredje eksempel er kraftvarme.

Det gælder om alle de tre succeshistorier, at de var voldsomt kontroversielle, da de kom frem. Jeg tror, mange kan huske diskussionen tilbage i 1981. Der blev brugt meget voldsomme ord, men efterfølgende har det vist sig, at det var til fordel for det danske samfund og også for bevillingshaveren, som jo i kraft af den aktivitet, der så kom, dels har tjent mange penge her i landet, men jo altså også har tjent mange penge på at bruge sin dygtighed uden for landets grænser.

Det andet tilfælde, vedvarende energi, har der været en spændende diskussion omkring, men ingen tvivl om, at det også var kontroversielt, at vi skulle satse på vedvarende energi. Nu er det blevet en fantastisk succes.

Kraftvarme – også det var der mange, der stillede stærkt kritiske spørgsmål til. Efterfølgende har det vist sig, at det var godt.

Desværre har det, som fru Eva Møller understregede og mange andre ordførere også, f.eks. hr. Erik Mortensen, i Danmark været sådan, at man skulle kunne kombinere en hurtig markedsåbning i et system med en blanding af kommunalt ejerskab og forbrugerejerskab organiseret nedefra, samtidig med at vi opfyldte vores miljømæssige forpligtelser. Det har naturligvis krævet en masse komplicerede regler osv. Det tror jeg alle er enige om at det har gjort, men jeg synes, man har lov til at sige, at resultatet er blevet flot.

Hvis man vil afbureaukratisere, som nogle nævner, ja, så er der jo en pris at betale for det. Eksempelvis det mest oplagte eksempel på afbureaukratisering at fjerne indtægtsrammer og benchmarking osv. fra netselskabernes arbejde, men dér regner vi jo med at der bliver en besparelse for forbrugerne, så det vil jeg være tilbageholdende med at gøre.

Vi har været nødt til at omlægge hele det danske system. Jeg tror, at det var blevet ændret under alle forhold, men nu har vi altså gjort det, samtidig med at der skal gennemføres en markedsåbning. Og hvis jeg var borgerlig ordfører, ville jeg en gang imellem være lidt mere stolt af, at man går fra et fuldstændig bundet system til et totalt åbent system på ganske få år. Det er vel den hurtigste liberalisering, der er gennemført nogen sinde. Modstykket til det er så nogle miljømæssige forpligtelser, og det ville klæde folk, hvis de en gang imellem huskede den balance, når de udtalte sig om det resultat.

Det er jo indlysende, at der har været ting her, som ikke har stået i vores, og dermed mener jeg i regeringspartierne, principprogram, men som vi har gjort for at få et resultat, som byggede på den højeste fællesnævners princip. Det synes jeg har været en god øvelse, og jeg var utrolig glad for hr. Jann Sjursens indlæg. Det var jeg også for hr. Ebbe Kalnæs' indlæg, navnlig for den stærke støtte til Kyoto-protokollen, som også hr. Jann Sjursen gav udtryk for, og som også fru Anni Svanholt nævnte.

Hr. Ebbe Kalnæs har været en virkelig god partner, selv om han ikke er en del elreformaftalen, når det drejer sig om vedvarende energi. Jeg har det ligesom ham. Der er ikke noget at skamme sig over i den forbindelse. Det er foregået på en god måde, og vi har gjort det med åbne øjne. Selv om prisen faktisk i en overgangsperiode i et antal fuldstimer eller et antal år er på 60 øre, så falder den jo til 43 øre, og selv om det er en lidt højere pris end markedsprisen, så er den jo betydelig lavere end den pris, der ellers betales i verden for vedvarende energi.

I f.eks. Tyskland er prisniveauet altså omkring 90 øre. Og der er der jo automatisk købsforpligtelse til det hele. Vi er på 60 øre i en overgangsperiode og derefter i en overgangsperiode også på 43 øre. Derefter vil vi jo falde ned til markedsprisen plus, hvad et VE-bevis kan indbringe på børsen, og så nærmer vi os jo det, som hr. Peter Hansen-Nord vist nærmest kaldte lyksalighedens punkt, konvergenspunktet, hvor VE-